

**Veleben buď Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velikého
milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději.**

1 Jan 1, 3.

Duben 2017

CASD Valašské Meziříčí

Úkoly

1.4. – Apoštol Pavel

8.4. – Dědictví nehynoucí je připraveno v nebesích

15.4. – Královské kněžstvo

22.4. – Společná zodpovědnost

29.4. – Život s Bohem

Rozpis učitelů a kázání

Datum	Učitel sobotní školy	Kázání	Sobotní školka
1.4.	Mroček	Kostečka/Zvolánek	Burešová
8.4.	Pimek	Kimler	Chára
15.4.	Kimler	Mikláš	Pimková
22.4.	Petrovičová	Kostečka	Burešová
29.4.	Tyšerová	Pimek	Pimková

Blahopřání k narozeninám

2.4. – Jan Bureš

ADRA Klub zdraví informuje

13.4. – Udržitelný rozvoj a komunitou podporované zemědělství

A.Malíková

27.4. – Bolívie očima dobrovolníka , S.Kuchařík

Úspěšný účastník Jizerské 50 – Bohumil Mroček

Kdy tě napadlo zúčastnit se Jizerské padesátky?

Já jsem to měl v podvědomí už delší dobu. Ale na začátku minulého roku jsem si říkal – já budu mít 60let, Jizerská padesátka bude mít 50 let, takže udělám něco pro sebe a dám si dárek.

Milošku, ty jsi skončil na 3547 místě z cca 6500 závodníků z 34 zemí, to je nádherný úspěch. Jaké sporty jsi dělal v mládí?

Já jsem dělal plavání, fotbal, stolní tenis, volejbal, běhal jsem. Nejvíc mně bavilo plavání a fotbal, lyžování a běh na lyžích.

Kde jsi se naučil plavat, když jsi z kopanin?

U nás jsme měli bazén u školy ve Valašské Bystřici. Když jsem ještě neuměl plavat, tak jsem měl plavací kolo. Chodil jsem asi do 1.třídy, když jsem skočil do bazénu a zjistil jsem, že je pode mnou hloubka. Dostal jsem veliký strach, že se utopím. V té hrůze jsem zapomněl, že mám kruh, začal jsem ve strachu kopat nohama a tak jsem se naučil plavat.

Trénoval jsi na Jizerskou 50 cíleně, nebo ti k tvému báječnému umístění stačily cesty pěšky či na kole z práce ve ValMezu domů?

Chtěl jsem trénovat, ale problém byl, že jsem měl potíže s kolenem. Měsíc před závodem jsem ještě nevěděl, jestli se mohu zúčastnit nebo ne. Šel jsem k doktorovi, který mi ale řekl, že to není nic vážného. Tak jsem začal běhat a běhat na lyžích. Ale podmínky na lyžování nebyly dobré. Bylo hodně vody a málo sněhu, takže jsem trénoval spíše plavání ☺ .

Poslední neděli před závodem jsem si říkal, že si dám ještě nějakou větší túru. Tak jsem si vzpomněl na roky dávno minulé, kdy jsme s Frantou běželi z Bumbálky až do Bystřice. Svůj záměr jsem nakonec změnil a vyjel jsem na Třeštík. Tam byla krásná vyšlapaná stopa, z toho jsem byl nadšený. Ale čím víc jsem se blížil k Soláni, tím víc bylo ledu, protože týden před tím byla obleva. Nohy se mi rozjížděly na všechny strany, připadal jsem si spíše jako bruslař, než lyžař. Nakonec jsem na Soláni skončil a šel po svých na Hutisko a dál autobusem domů.

Měl jsi nějakou krizi? Chtěl jsi závod vzdát?

Poprvé jsem měl nutkání vzdát to, když jsem zjistil, že tréninku nebudu moci dát to, co by bylo potřeba. Začal jsem mít obavy, aby fyzické síly vydržely. Padesátku jsem nikdy předtím neběžel. A pak jsem si dal cíl – doběhnout za každou cenu do konce. Bez ohledu na umístění. Při závodu jsem měl také „krizovku“. Trasu jsem měl nastudovanou předem s Ondrou, proto jsem čekal, že ze začátku je zhruba 10km stoupání. To jsem

vyběhl snadno. Běžel jsem dál a uviděl ukazatel 19km. Nevěděl jsem, jestli mám 19km za sebou, nebo před sebou. S hrůzou jsem potom zjistil, že je to teprve 19km za mnou. Tak jsem po 20km dostal krizi. Běžet ještě 30km – to je dost... Ale řekl jsem si – musím zatnout zuby a doběhnout za každou cenu. Problém byl v tom, že lyže, které jsem si koupil, jsem měl na nohách podruhé. Neznal jsem je. Do kopce se mi běželo dobře, to jsem všechny předbíhal. Ale z kopce jsem to neuměl a předběhnutí předbíhali zase mně. Snažil jsem se to brát s humorem.

Plánuješ příští rok opět účast na závodu?

Mám 100 chutí začít chodit pravidelně každý rok. Rodina mně tlačí, abych začal trénovat už teď. Pokud bude zdraví, tak se do toho pustím. Chtěl bych také přemluvit Františka, aby běžel příští rok se mnou.

Vždyť nemusí být první 😊. Dal jsem si za úkol, že při případné další mé účasti musí být posun v umístění. Kdyby to bylo o 100 míst, bylo by to pěkné. Ale o 1500 to asi nebude.

Milošku příští rok budou všichni tví protivníci o rok starší a tedy slabší, takže máš šanci je všechny porazit ! 😊 Budeme ti držet palce.

Iva Burešová

Foto Jan Bures

Žasnu nad nezaslouženou boží láskou a milostí, kolik požehnání Pán vyliil na konání projektu Chaverut, za 13 roků jeho konání

Začalo to naplněním božího přání, sloužit Židům i křesťanům k vzájemnému porozumění a poznávání, mottem ICEJ: Iz 40,1-3. Nultý ročník se konal r. 2003 v modlitebně CASD ve VM, za souhlasu výboru sboru i kazatele. Uskutečnily jsme ve třech jarních nedělích v rámci akce ICEJ „Izrael a my“ tři přednášky o Izraeli, ve kterých nám posloužili tito řečníci: předseda ICEJ Mojmir Kallus, předseda Křesťanů a Židů Robert Řehák a kazatel CASD Ludvík Švihálek. Jsem rád, že CASD tímto svým prvním krokem vešla do povědomí ostatních místních křesťanů, jako ta, která je otevřena ke spolupráci na půdě biblické ekumeny a bratrských vztahů k těm druhým.

Návštěvnost byla dobrá. Přišlo víc lidí z jiných církví, nežli vlastních, což se poslední dobou mění k lepšímu. V září r. 2003 nás povzbudila akce města, nezávislá na naší iniciativě, odhalení památníku holocaustu ve Vodní ulici v místech, kde stávala synagoga, před 60. výročím prvního transportu Židů z Valmezu do koncentračního tábora Terezín (1944). Sláva to byla velká s významnými osobnostmi z veřejného života i reprezentace ŽO. – To nám dodalo odvalu, navštívit 1. místostarostu ing. Bohdana Mikuška hned po té, a nabídnout spolupráci a naše služby „know how“, k jejichž realizaci nám chyběly prostředky.

Náš návrh byl přijat a tak 1. oficiální ročník v březnu následujícího r. 2004 již nesl název „Přátelství Valašska s Izraelem Chaverut“. Přednášky jsme konali převážně v modlitebně ASD, ale i v jiných dalších prostorách: evang. kostele na Botanice, v jídelně ZŠ na Křižné kde byla modlitebna AC, v Zámku Kinských a později trvale v KZ Zámku Žerotínů a v M-klubu tamtéž.

Tři neděle jsme rozdělili do tří tématických bloků, tak, aby si mohl každý spoluobčan vybrat podle zájmu „ten svůj“: 1) Aktuální politická situace na Blízkém východě za

přítomnosti velvyslance Státu Izrael a českého vysokého politika; 2) religiózní náplň, nejlépe rabín; 3) historie holocaustu, antisemitismu, holocaust, Šoa, jako prevence xenofobie. To se osvědčilo, někteří lidé začali navštěvovat všechny tři bloky.

Letošní 13. ročník navzdory krásnému teplému počasí po tuhé zimě, měl první i poslední neděli velmi dobrou návštěvu. Cením přednášku ředitele PŽM Leo Pavláta: Stát Izrael a antisemitismus. V ní citlivě zmínil antisemitismus teologický, pseudokřesťanský, který ustupuje. Za to otevřeně a zevrubně hovořil o antiizraelismu a antisionismu, jako o nových formách starého antisemitismu. Vzpomněl, že zaujatost a odpor vůči Židům je především mezi Palestinci, a přejala jej evropská i izraelská levice. Vysvětlil co je Ščaranského 3D test anti-semitismu: Démonizace; Dvojí metr, norma; a Delegitimizace Izraele, který uplatňují Palestinci a žel i EU.

Jako další nepochopitelnou „iniciativu“ palestinských nevládních organizací a evropské akademické levice označil i jednu z forem boje proti Izraeli: BDS (bojkot-stažení investic-sankce).

Druhá slavnostní neděle měla opravdu smůlu v neobvykle pěkném počasí, kterému patrně neodolalo více návštěvníků Chaverutu. Mile překvapil zástupce ambasadora pan Eran Šmuel Juvan svou srdečností, ale i otevřeností v odpovídání dotazů. – Jako tandem byla přítomna poslankyně EP Michaela Šojdrová, zmínila svůj židovský původ, ale i svůj rozhovor s ministryní zahraničí EU Mogheriniovou ohledně nevhodných učebnic pro palestinské děti, plných nenávisti. – Bez výsledku.

Toto setkání bylo zpestřeno nádherným přednesem tří hebrejských písní učitelky z místní ZUŠ Alfreda Radoka za klavírního doprovodu.

Chaverut byl ještě doplněn dvěma výstavami: ‚Anne Franková‘, ‚Židovští uprchlíci z arabských zemí‘, přednáškou Pavla Hoška: ‚Význam příběhu v židovské tradici‘, a koncertem klezmer skupiny Mi martef z Plzně.

V týdnu konal přednášky na místních školách tandem Radek Hejret a pamětnice Dr. Michaela Vidláková.

Největší návštěvu měl důstojník IDF, cvičitel Krafi maga a neobvyklý rabín David Bohbot, jakého bychom asi těžko hledali. Přes to, že je bojovník a válečník, je to člověk plný lásky a vstřícnosti. Nezakládá si na svém postavení, není v něm žádná pýcha, přes to, že jeho postavení je dost významné. Nohama „stojí na zemi“ a jeho duch patří Hospodinu. To bylo znát, s jakou úctou hovoří o Tóře. Jako rabín má vlastnosti, které od takového člověka lidé očekávají, ale často

nenalézají. Vezme si čas ve svém nabitém programu, aby pohovořil s tím, kdo ho potřebuje, přijde navštívit, pomodlit se a požehnat. Umí obejmout i pohládit. Nevyhýbá se křesťanům a jde tam, kde by mnoho Židů nešlo. Miluje Hospodina, a to z něj dělá takového člověka, jakým je. V současné době je reprezentantem PŽO, což by mohlo přinést svěží vítr do této organizace.

V dnešním korektním světě otevřeně a bez kompromisů varuje před islámem. Je pro zastavení přijímání uprchlíků, „ať zůstanou tam, kde jsou“. Varuje, že s jejich počtem se bude situace v Evropských zemích zhoršovat a antisemitismus narůstat. Ti, kteří se ohánějí „lidskými právy“ bez odpovědnosti – jsou slepí a nerozumí co se děje. Tvrdí, že pokud se sebou něco neuděláme, nastane doba, kdy bude v Evropě takový nezvladatelný chaos a zmatek, že se budeme ptát, kam se poděla všechna naše práva!

Získal si sympatie nás všech a my jeho. Byl nadšen, když za ním v hebrejštině, ale i na plakátu a pozvánkách byl nápis CHAVERUT – výraz pro hluboké přátelství.

Tři přednášky jsou nahrané v audio formátu MP3 a WMA, a jsou k dispozici : Leo Pavlát, Pavel Hošek a David Bohbot.

Jindřich Kimler

Free Evropa = mrtvá Evropa

V televizi jsem zahlédl reportáž o tom, jak v Maďarsku pošlapávají práva nelegálních migrantů tím, že jim brání ve volném pohybu po Maďarsku a tím i Evropě. Maďaři jsou za to kritizováni nejen z Bruselu, ale i z USA.

Patřím ke generaci, která se v roce 1989 těšila na svobodu. Těšili jsme se, že skončí ponižující kontroly na hranicích i to, že stačí jeden závistivý soused, abyste se v životě nepodívali za hranice. Přáli jsme si svobodu, a i dnes ji přejeme každému, kdo musí z vážných důvodů opustit svůj domov.

Už delší dobu si ale kladu otázku: „Je svoboda, kterou mi dnes nabízí Evropa, tím, co jsem si tak přál?“ Jsem přesvědčen, že svoboda měla v tom našem očekávání trochu jiný obsah. To, co vidím dnes napříč Evropou, je zvláštní jev. Právoplatní občané starého kontinentu jsou stále více svíráni kazajkou nesmyslných zákonů a bruselských nařízení a platí pro ně stále více omezení.

Na druhé straně, těm, kteří přicházejí zvenčí a chtějí se v Evropě usadit, musíme podle jiných zákonů dát absolutní svobodu, která hraničí s anarchií. Musí dostat vše, co potřebují k životu bez ohledu na to, zda se chtějí integrovat do naší společnosti, nebo tu hodlají co nejdříve zavést právo a řád, který měli tam, odkud „utíkají“.

Maďaři tuto anarchii odmítají a chtějí se bránit. Dostávají se tím do zvláštního lisu. Z jedné strany na ně tlačí „svět“, ze druhé ti, kteří přicházejí po tisících „na návštěvu“. Proto mne těší, že roste počet politiků, kteří odmítají současnou „imigrační politiku“ Bruselu a volají po takových změnách „imigračních zákonů“, které na jedné straně zajistí pomoc skutečně potřebným, a současně zamezí tomu, abychom v Evropě svou vlastní hloupostí a naivitou umožnili vznik „páté kolony“.

V mém věku už vím, že i svoboda musí mít svůj řád a pravidla. Anarchie, kterou nám nabízí lidé, kteří prosazují to své „free“, nic dobrého nepřinese. I historie nás učí, že přežily jen ty národy a ty kultury, které si chránily své hodnoty – své hranice, svou zem i svou víru. Pokud se necháme přesvědčit zastánci „free“ a „multikulty“, že pro nás to neplatí, dopadneme stejně jako mnohé zaniklé civilizace, o kterých dnes víme už jen díky archeologickým vykopávkám.

Pokud se nevzepřeme proti tomu, co nám dnes nabízí různí „vítači“, pak budou brzy platit slova uvedená v nadpise: Free Evropa = mrtvá Evropa. A toho bych se nerad dožil.

Vlastimil Fürst

9. ročník Celonárodního čtení Bible

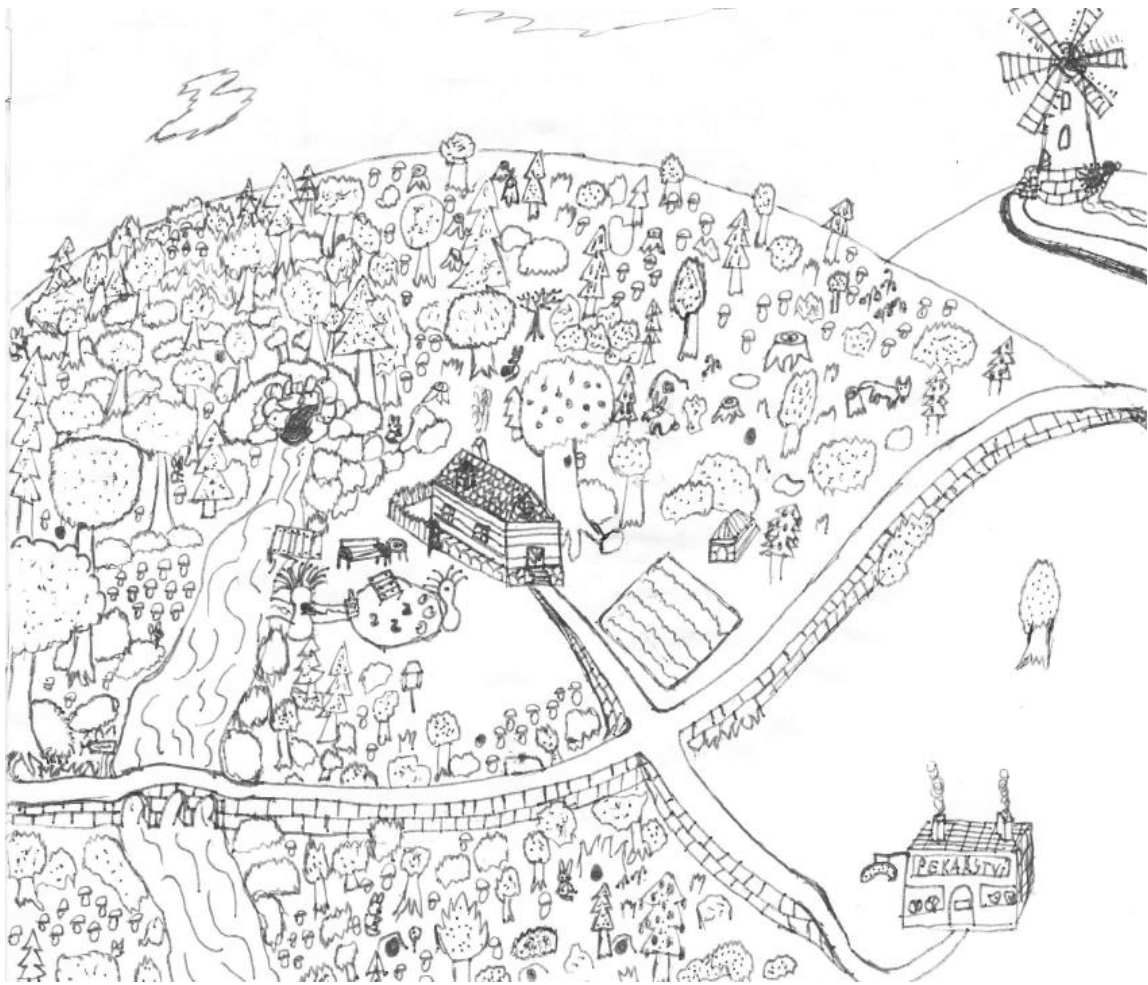
O velikonočním týdnu, který letos začne 9. dubna 2017, se uskuteční 9. ročník akce s názvem Celonárodní čtení Bible.

Celonárodní čtení Bible je jednou ze stěžejních každoročních akcí, kterou podporuje, koordinuje a organizačně zaštiťuje Nadační fond Bible21. Každoročně se akce účastní desítky měst z celé České republiky. Akci také v letošním roce zaštil ministr kultury Mgr. Daniel Herman.

Organizátoři uvádějí: „Po několika úspěšných ročnících je dnes již zřejmé, že se v Česku zrodila nová velikonoční tradice. Hlavním cílem je upozornit co nejvíce našich spoluobčanů na Bibli a její nadčasové poselství, nikoli pouze uspořádat jen další velikonoční program.“

Čtení je mediálně přitažlivé a podle zkušeností z předchozích ročníků je i vřele přijímáno lidmi v našich městech a obcích. Veřejné čtení je organizačně i finančně nenáročnou akcí.

Celonárodní čtení Bible vytváří prostor pro setkání. V atmosféře, kterou Celonárodní čtení Bible vytváří, mají zúčastnění možnost setkat se s Bibli a jejími hodnotami či se sebou samými, ať již prostřednictvím čtení samotného či rozhovoru, hudby, umění, zážitku – každý si může sám zvolit, do jaké míry se přiblíží.

Kresba Ondra Kimler

Retro foto pro tento měsíc

1988 – Manínská úžina, výlet mládeže

Vtip

Jedna anglická dáma chtěla před válkou strávit čas v letním bytě v Německu a tak napsala jednomu venkovskému učiteli. V dopise se tázala na vše i na pohodlí. Také chtěla vědět, mají-li v tom domě, kde chtěla bydlet, WC. Učitel dobře neovládal angličtinu a neznal význam té zkratky. Zeptal se starosty, ale ten taky nevěděl. Po dlouhém přemýšlení ho napadlo, že to patrně znamená Wesley Church (kostel). Proto odepsal: "WC se u nás nachází 7 mil od našeho domu, uprostřed jedlového háje v překrásné krajině. Jest otevřen 2x týdně, v úterý a ve čtvrtek. Chápu, že je to pro Vás nepříjemné, je-li to vaším zvykem chodit pravidelně, ale zajisté se přesvědčíte, že je to krásný výlet. Hodně lidí si s sebou bere oběd a zůstává tam přesčas. V létě je obvykle návštěvnost veliká a proto bych vám radil, abyste chodila brzy. Je tam 60 míst k sezení, ale pokud přijdete pozdě, je tam dost míst i k stání. Radil bych vám, abyste chodila ve čtvrtek, poněvadž je v ten den varhaní doprovod. Po celém okolí jsou slyšet i ty nejjemnější zvuky. Opatřím Vám s radostí to nejlepší místo a bude mi potěšením sedět vedle Vás."